GABRIELA CIUCUROVSCHI

VORBEȘTE CU COPILUL TĂU

Gabriela Ciucurovschi

Vorbeşte cu copilul tău

BENEFICA

Copyright

Copyright © 2013, Gabriela Ciucurovschi
eBook Benefica Internațional
Copyright © 2013, Editura Benefica International

Toate drepturile rezervate.
ISBN 978-606-93350-0-0

Distribuit de Self Publishing
Self Publishing România este o platformă online dedicată publicării, tipăririi, promovării şi distribuției naționale şi internaționale a cărților autorilor români. Orice autor care publică la Self Publishing îşi poate vedea cartea în librării în 30 de zile şi mai puțin.
www.self-publishing.ro

Cititorilor mei,
care prin gândul bun
şi aprecierea lor mi-au dat
forță,sprijinindu-mă în scrierea acestei
cărți

Cuprins

Cuvânt înainte
1. Tu şi copilul tău – o relaţie pe viaţă
2. Lumea în care trăieşte copilul tău
3. Vorbeşte cu copilul tău!
4. Locul în care copilul tău se simte protejat
5. Tu îţi înveţi copilul să iubească
6. Fabrica de gânduri a copilului tău
7. Tu eşti învăţătorul copilului tău
De acelaşi autor
Despre autor

Cuvânt înainte

Această carte îți vorbește despre unul dintre cele mai însemnate aspecte ale vieții tale, relația cu copilul tău. Este vorba despre tine, despre el, despre valoarea educației, despre realitatea în care trăim şi despre cum putem să ne facem existența mai frumoasă. În esență, îți vorbește despre lucrurile care contează cu adevărat.

Vreau să-ți fac două precizări înainte de a începe lectura. Eu îți vorbesc despre relația cu copilul şi nu cu copiii, fiindcă e posibil ca tu sa fii în situația de a avea doi sau mai mulți copii. Fac acest lucru pentru că, indiferent de câți copii ai avea, relația cu fiecare este *individuală* şi *unică*. Fiecare relație are parte de propria muncă de creație. Despre asta e vorba aici. Desigur că sunt lucruri de spus legate de existența mai multor copii în familie, de relația dintre părinți şi copii, de relația dintre frați. Dar, cu toate că e

posibil ca şi ele să fie atinse în trecere, nu acestea reprezintă subiectul cărții de față.

Cea de-a doua precizare se referă la faptul că vorbesc din perspectiva părintelui, şi nu a părinților. Desigur, în calitate de părinți, amândoi sunteți la fel de importanți pentru copil, iar cooperarea voastră este esențială în procesul de creştere şi educare a acestuia. Armonia dintre voi se va răsfrânge şi asupra lui. Dar cartea abordează relația *ta* cu el, şi nu a voastră. Pentru că, deşi lucrurile există întotdeauna într-un context, în final, ceea ce faci sau nu depinde doar de tine, în ciuda influențelor. Fiecare dintre noi ne raportăm într-un fel la mama, în alt fel la tata şi în inima noastră există o relație individuală cu fiecare în parte.

Stiu cât de important este contextul în care te afli, în care îți creşti copilul, dacă te înțelegi sau nu cu partenerul de cuplu asupra educației copilului. Ştiu şi te înțeleg din toată inima. Îți doreşti ca mediul şi condițiile în care creşte copilul tău să fie cât mai bune. Realitatea însă ne surprinde întotdeauna. De aceea, trebuie

să învățăm să facem tot ce putem mai bine cu realitatea pe care o trăim.

Viața este o experiență continuă, o experiență în care ne apropiem sau ne îndepărtăm de noi înşine şi de ceilalți.

Una din experiențele însemnate ale vieții noastre este aceea în care ne lăsăm amprenta asupra altora, în care îi influențăm pe alții, în special pe cel căruia i-am dat viață: copilul nostru, ființă din ființa noastră.

Adevărurile din această carte le avem în noi şi peste tot şi în toate le putem vedea. Însă, perspectiva acestei cărți se poate să te ajute să le găseşti mai uşor, să le înțelegi sau să ți le reamintești dacă le-ai regăsit la un moment dat şi le-ai pierdut din nou.
Un lucru te rog să nu uiți, suntem ajutoare şi învățători unul pentru celălalt, dar nimeni nu poate să facă în locul tău ceea ce trebuie tu să faci.

1. Tu şi copilul tău – o relație pe viață

Câți dintre noi realizează, în momentul în care aşteaptă un copil, că se naşte o relație pe viață? Câți dintre noi îşi dau seama că, din momentul concepției, fiecare gând, fiecare cuvânt sau gest reprezintă o cărămidă la baza acelei relații?

Atunci când aşteaptă un copil, şi chiar după ce el s-a născut, părinții abordează mica ființă doar prin prisma nevoilor acesteia, reale sau presupuse. Se întâmplă deseori ca părinții să facă acest lucru toată viața, adică toată concentrarea lor să se canalizeze pe ceea ce îşi imaginează că ar avea nevoie copilul, sau pe ceea ce îşi doresc ei înşişi ca el să aibă. Accentul cade pe faptul de „a avea“. De la mâncare, haine şi jucării – de la cele mai simple până la cele mai sofisticate – şi până la un serviciu bun, o casă, o maşină...tot ceea ce crede omul modern că are nevoie pentru a fi fericit.

Prinşi în vâltoarea eforturilor de a asigura o viaţă confortabilă copilului, de multe ori părinţii nu conştientizează că în viaţa lor a apărut nu doar o nouă fiinţă, ci şi o nouă relaţie. Şi, ca orice relaţie durabilă, aceasta se construieşte *conştient***.** În fiecare moment trebuie să îţi dai seama unde pot duce lucrurile pe care le spui sau le faci.

Relaţia cu copilul tău este unică prin *longevitatea* ei. Este o relaţie care începe în momentul în care ai hotărât să dai viaţă. Din acel moment poţi să te gândeşti la cum ai vrea să fie viaţa lui sau viaţa ta de acum înainte, două lucruri distincte, de altfel, dar şi relaţia dintre voi. Dincolo de viitorul lui şi al tău, există un viitor comun, la construirea căruia TU ai cea mai mare contribuţie.

Relaţia cu copilul tău este fundamentală atât vieţii tale, cât şi vieţii lui. Este o legătură în care influenţele reciproce sunt majore şi nici unul dintre voi doi nu îşi poate construi fericirea în

afara acestei influențe. Oricât de multe lucruri ai realiza în viață, fericirea ta va fi umbrită dacă ființa căreia i-ai dat viață se înstrăinează de tine. Din momentul în care s-a născut, inima ta de părinte a tresărit la fiecare bucurie sau durere a lui. Și așa va fi şi pe mai departe. Și, oricât de mult vei dori să-l ajuți, când va fi adult, cu un sfat sau o vorbă bună, nu vei putea face asta decât dacă ai construit în timp o relație bazată pe încredere şi iubire.

Odată cu intrarea în adolescență şi, mai târziu, în viața adultă a copilului tău, te vei transforma din jucător în prima linie în spectator. Dar nu în orice fel de spectator, ci într-unul implicat până în străfundul sufletului în jocul de pe teren. Și abia atunci îți vei da seama cât de bun jucător ai fost în echipa pe care ai făcut-o cu copilul tău, în perioada copilăriei lui.

Orice mişcare bună a copilului tău te va face să sari în sus de bucurie şi orice ratare sau accidentare te va durea mai

tare decât propria-ți rănire. Şi, oricât de mult ți-ai dori ca tu să fii cel rănit în locul lui, îți vei da seama că ceea ce poți să faci, ca părinte, pentru el a fost deja făcut. Şi că ceea ce contează acum în viața lui este ceea ce i-ai dăruit sau nu până atunci, încât să facă față provocărilor vieții.

Relația cu copilul tău este un dat, din perspectiva duratei. Calitatea ei, însă, nu mai este ceva de la sine înțeles, ci este rezultatul a ceea ce ai construit în ani de zile. Şi tot ceea ce ai pus de-a lungul timpului în ea se va vedea. Vei culege prin copilul tău roadele gândurilor, cuvintelor şi faptelor tale.

Fiecare pas pe care îl faci în această relație îşi are ecoul peste ani. Dacă îți doreşti încrederea şi respectul lui de adult, ai grijă la ce îi dăruieşti cât este mic. Când este copil, nu ştii ce se ascunde sub ascultarea lui față de tine. Poate să te asculte pentru că înțelege sensul a ceea ce îi spui, sau poate să te

asculte de frică, de nevoie, pentru că este mic şi nu are cum să se impună în faţa unui adult. Armele sunt prea inegale.

Ca în orice relaţie, *partea ascunsă* este cea care contează cel mai mult. Adică ceea ce gândeşte şi simte fiecare. Gândirea şi simţirea străjuiesc relaţia şi dau pulsul acesteia. Nu contează cum arată ea din afară, contează *ceea ce este*, în fapt.

Sunt multe situaţii în care oamenii se mulţumesc cu forma, fără să ia seama la întunericul din adâncul sufletului celuilalt. În cazul părinţilor, se întâmplă ca aceştia să îşi facă un ţel din reuşitele sociale ale copiilor, aşa cum arată ele în viziunea proprie şi indiferent de cum sunt resimţite în sufletul copilului. Iar sufletul unui copil este extrem de expus în relaţia cu un adult, care de multe ori uită că a fost şi el copil şi începe să aibă aşteptări de adult de la cel mic.

Dacă ai putea deschide sufletul unui copil, ai avea posibilitatea să vezi câte răni sunt acolo. Viaţa le îngroapă adesea,

dar asta nu înseamnă că ele dispar. Din când în când îşi fac simțită prezența sub diferite forme. Agresivitate fără motiv, tristețe şi depresie fără cauză. Şi rănile astea prind rădăcini ce se întind în viața de adult, făcând-o din când în când să se cutremure.

Se întâmplă frecvent ca părinții, deşi au suferit ca şi copii de pe urma unui anumit tip de comportament părintesc, să reproducă în mod inconştient acel comportament în relația cu copilul lor. În situația aceasta, lucrurile pot lua o întorsătură mult mai gravă. Dacă generația anterioară a greşit poate din cauza ignoranței, generația următoare, scutită de ignoranță, reia aceeaşi greşeală. O frustrare adânc ascunsă a copilăriei îl împinge pe cel ajuns adult, pe măsura trecerii timpului, să schimbe rolurile şi să devină el cel ce produce, nu cel ce suferă, frustrări. Iar instrumentele de repetare a greşelii devin cu atât mai rafinate şi mai perfide, cu cât cel ce le foloseşte este mai evoluat.

Ca şi viața însăşi, o relație nu e statică. Dinamica ei depinde de persoanele implicate. Până la adolescență, şi până ce devine adult copilul tău, dinamica relației voastre depinde în mare parte de tine, de timpul pe care i-l acorzi şi de ceea ce faci efectiv împreună cu el. De cât de mult vorbeşti, te joci cu el, sau de câte lucruri împărtăşiți.

Dinamica relației voastre nu seamănă cu dinamica nici unei alte relații. Ea porneşte de la un raport inegal de forțe, când copilul e mic şi abia descoperă viața, iar tu, adult, trebuie să fii puternic pentru a-l apăra şi ajuta. Apoi, trece printr-un raport de relativă egalitate, când adultul din el vrea să îşi trăiască viața aşa cum consideră de cuviință. Iar, în final, raportul de forțe devine invers inegal, când puterile tale fizice scad, ca şi implicarea socială, iar el se află în plenitudinea forțelor sale.

Dacă vei aborda relația cu el din perspectiva acestui joc de forțe, pregăteşte-te să fii tare pentru momentul

în care nu vei mai fi tu cel care dictează regulile jocului.

Dacă, în schimb, vei aborda relația din perspectiva iubirii şi a respectului față de o altă individualitate, atunci fii gata să guşti din plenitudinea unei relații fericite. Fiecare dintre voi va putea găsi resursele de a se împlini nu doar prin sine însuşi, ci şi prin celălalt. Fiecare dintre voi va putea fi izvor pentru bucuria celuilalt.

Relația pe care o construieşti cu copilul tău va constitui un tipar pe care el îl va recrea de-a lungul vieții. Și chiar dacă relațiile lui nu vor fi similare, legătura dintre voi va constitui cel puțin punctul de plecare pentru celelalte relații din viața lui. Relația voastră bazată pe respect şi onestitate va atrage alte relații bazate pe aceleaşi valori în viața lui. Aşa cum o relație bazată pe putere şi control va face ca viața lui să graviteze în jurul acestor forțe.

Unul dintre factorii care de multe ori face ravagii în relațiile noastre este nevoia de siguranță. Nevoia părintelui de a-şi plasa

copilul într-o zonă de siguranță poate afecta mult relația cu el. Chiar viața copilului poate fi direcționată spre drumuri ce nu i se potrivesc, din aceeaşi dorință: de a şti copilul în siguranță.
În numele acestei siguranțe oamenii ajung să facă lucruri care le displac şi care, în final, le pot face viața un iad. Pentru că orice pas pe care îl facem, orice alegere ne duce pe un anumit drum, fiecare cu finalitatea lui.

Sigur, ca părinte eşti dator să-i asiguri copilului o siguranță a existenței, condiții decente de viață şi mai ales siguranță emoțională. Dar, adeseori, părinții îşi împing copiii spre diferite alegeri care nu li se potrivesc, doar pe motiv că „le va prinde bine mai târziu“. Că, fiind mici, nu ştiu, nu-şi dau seama şi vor afla ei mai târziu. Ei bine, în acest proces, de ghidare a copilului prin oceanul vieții, trebuie să ții cont de el, pentru că este viața lui în joc şi, în final, ceea ce îşi doreşte el contează. Copilul este un teren virgin doar în ceea ce priveşte viața socială, altfel este o ființă care ştie, *simte*

singură dacă alegerile i se potrivesc sau nu. Pe măsură ce tu, ca părinte, îi deschizi mai multe uşi în viață, doar el este cel care ştie ce i se potriveşte cel mai bine.

Una dintre puținele certitudini ale vieții este aceea că fiecare om vrea să fie fericit. Cunoşti pe cineva care să îşi dorească să fie nefericit? Viața noastră, a tuturor, gravitează în jurul acestei nevoi interioare. Tot ceea ce înfăptuim porneşte din acest impuls. Deşi, din ignoranță, neglijență sau egoism, se poate ca faptele noastre mai mult să ne îndepărteze decât să ne apropie de fericire.

Ca părinți, putem face lucruri pentru binele şi fericirea copilului nostru, şi care, totuşi, să îl îndepărteze de ea. Dacă se întâmplă aşa, atunci fii convins că asta îl va îndepărta şi de tine. Ca, de pildă, constrângerea lui de a alege un anumit drum profesional, pe care, mai târziu, să se simtă total nefericit şi neîmplinit. O altă situație este aceea în care copilul petrece prea mult timp cu calculatorul, televizorul sau alte device-uri moderne,

ceea ce îl îndepărtează de cele mai multe ori de capacitatea de a construi în cadrul relațiilor interumane, de bucuria lecturii, a contemplării etc. Dacă îți lași copilul fără limită în fața televizorului sau a calculatorului pentru ca tu să îți poți vedea liniștit de ale tale, cum vei putea mai târziu să vorbești cu el ca de la părinte la copil, când nu ai creat acest obicei de la început?

Nu toate bunele intenții se finalizează cu bine. Singurul mod în care putem influența acest proces — faptul de a lucra spre binele copilului — este acela de a conștientiza la ce pot duce acțiunile tale, de a înțelege că fiecare acțiune și gând al tău are un efect, indiferent că vrei sau nu. Și pentru fiecare lucru care se manifestă în viața ta există o cauză.
Nu tot ceea ce pare bun pe moment este bun și pentru viitor. Valoarea unei acțiuni se vede în timp.

Tendința părinților de a controla viața și destinul copilului împiedică manifestarea lui liberă și creează obstacole în dezvoltarea optimă a acestuia.

Părintele face eforturi să nu piardă controlul, de teamă că asta l-ar situa pe o poziție inferioară copilului. Teama de a nu pierde puterea şi controlul, împreună cu încercarea de a crea o siguranță permanentă pentru copil *modifică,* de fapt, cursul firesc al vieții acestuia.

O relație sănătoasă este aceea în care te dezvălui aşa cum eşti, cu bune şi cu rele, cu nevoile şi dorințele tale, fără teama de a fi judecat. O relație adevărată presupune să ştii să asculți cu adevărat şi să-l înțelegi pe celălalt dincolo de cuvinte.

Nu vei putea să-ți cunoşti copilul şi să-l înțelegi, câtă vreme nu cunoşti lumea în care trăieşte el. Nu vei putea să ți-l apropii, dacă îl vei raporta pe el la lumea în care ai crescut tu.

Rezumat la final de capitol

• Relația cu părinții şi cu copiii noştri este o relație fără limită de timp. Ea va dăinui atâta timp cât trăim, indiferent de distanța dintre noi, de absența comunicării sau de absența fizică. Această uniune se află în noi şi nimic nu o poate rupe.

• Relația cu copilul tău se construieşte conştient iar tu ai cea mai mare contribuție.

• Odată cu intrarea în adolescență, influența ta asupra copilului scade şi ceea ce va conta va fi ceea ce ai construit până atunci, tot ceea ce i-ai dăruit pentru a face față provocărilor vieții.

• Tot ceea ce îi transmiți copilului tău se va întoarce la tine, în timp.

• Ai grijă la partea ascunsă a relației, la lucrurile care nu se văd, dar care există în sufletul copilului tău.

• Copilul tău este într-o continuă transformare, cu care tu trebuie să ții

pasul. Relația voastră nu este statică, ea se modifică permanent.

• Copilul simte ce i se potrivește cel mai bine.

• Crearea unei relații sănătoase cu el îl va ajuta să dezvolte, la rândul lui, relații similare în viață.

Acest eBook gratuit conține Cuvântul înainte şi primul capitol al cărții *Vorbeşte cu copilul tău.* Dacă doreşti să citeşti întreaga carte, comand-o de la editură sau de pe librăriile online.

De acelaşi autor mai poți citi şi cartea

Despre autor

Gabriela Ciucurovschi s-a născut pe 13 Aprilie 1966, în România. Este de formație psihosociolog. Preocupările sale se îndreaptă cu precădere spre psihologia copilului şi a familiei.
Îşi ia licența în psihologie în 1997, la Universitatea din Bucureşti, cu un studiu comparativ despre personalitățile mature şi imature din punct de vedere psihologic si social.
Are o experiență de peste 10 ani în domeniul editorial şi este fondatoarea editurilor Brandbuilders şi Benefica.
În 2012 îi apare prima carte de parenting şi dezvoltare personală “7 PENTRU O

VIAȚĂ – Cele mai importante lucruri pe care le poți face pentru copilul tău.”
Cartea a fost tradusă în limbile: engleză, franceză, italiană, spaniolă, portugheză şi germană.
„7 Pentru o viață” este bestseller în categoria parenting, încă de la lansare, în Italia şi America Latină.

GABRIELA CIUCUROVSCHI

VORBEȘTE CU COPILUL TĂU